

2017. június 25.

Nyíregyháza, Vargabokor

Istentisztelet

Istentisztelet címe: „A szeretet áldozatot hoz!”

„¹³Ne csodálkozzatok, testvéreim, ha gyűlöl titeket a világ. ¹⁴Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van. ¹⁵Aki gyűlöl a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete. ¹⁶Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életet adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért. ¹⁷Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükségét szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete? ¹⁸Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valószínűsán.” I Jn 3,13-18

Szeretett Gyülekezet!

Már a második alkalommal foglalkozhatunk a szeretet témájával, illetve hallhatunk róla igehirdetést. Az ember újra és újra azzal szembesül, hogy a szeretet témája kimeríthetetlen. Azért kime-

ríthetetlen, mert az isteni szeretetről van szó. Az emberi szeretet (fileo) kimeríthető, de az isteni szeretet (agape) kimeríthetetlen. Az emberi szeretetnek sokféle megnyilvánulási formái vannak, de komolyan kell vennünk azt a tényt, hogy az emberi szeretet korlátok között helyezkedik el, vannak határai, és ami a legfontosabb, áthatja az emberi bűn. Ezért nem érdemes sokat időzni az emberi szeretetnél, hanem inkább arról beszélnék, mi változtathatja meg ezt az emberi szeretetet, mire, helyesebben, Kire van szüksége az embernek, hogy a szeretet megváltozzon, átalakuljon abban a romlott szívben?! A mai alkalommal azt nézhetjük meg az Igéből, hogy milyen ez az isteni szeretet, aztán ez hogyan változtatja meg az ember életét és aztán ez hogyan mutatkozik meg egy hívő ember életében és milyen jelei lesznek a hétköznapiakban? Mert Isten országa nem szavakban és beszédben áll, hanem tettekben, ami valójában azt jelenti: jó cselekedetekben és gyakorlásban. Isten olyan embereket akar, akik követik Őt és cselekszik akaratát. Akik engedelmisségben járnak és életük minden területét az engedelmisség jár át. Nem bizonyos területek kerülnek Isten fennhatósága alá, hanem minden! Ő nem va-

sárnapi keresztyéneket akar, hanem mindennapi követőket. Akik életük minden napján és minden területén szeretik és követik Őt. Mint a házasság: a feleségemet nem csak akkor szeretem, amikor együtt vagyunk, amikor velem van, hanem életem minden pillanatában, minden szavában, minden tettében. Amikor fizikailag távol vagyunk egymástól, akkor is szeretem és hűséges vagyok hozzá, és akkor is, amikor együtt vagyunk. Nem időszakhoz kötött a házasság. Ilyen az Istennek való engedelmesség, az Ő követése. Nem időszakhoz kötött, nem helyhez és időhöz van kötve, hanem helytől, időtől, társaságtól, emberektől, körülményektől függetlenül szeretem Istent olyan környezetben is, ahol egyébként nem szeretik, ott is, ahol Őt megvetik, szidják és olyan időben is, amikor nem úgy mennek a dolgok, ahogy kellene, hogy menjen. Istennek való engedelmesség és az Őt követése tértől és időtől független. Nem csupán vasárnap, hanem nap, mint nap. Reggelenként és esténként olvassuk az Igét, engedjük, hogy Isten szóljon hozzánk Igéje által, amikor vasárnap a gyülekezetbe jövünk, hogy a hirdetett Igén keresztül megismerhessük jobban Istent, közelebb kerülhessünk Hozzá, megérthessük az

akarátát, akkor mindezt átültetjük a gyakorlatba, s megéljük a hétköznapiakban. Miért? Erre egyszerű a válasz! Nézzük meg, mit mond az Ige. Azt olvashatjuk János levelében: „**¹⁹Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.**” I Jn 4,19. Ha pedig Istent szeretem, Őt követem és Neki engedelmeskedem, akkor ebből az következik, hogy szeretem a másik embert. Engem annyira megérintett Trautsch Liza néni egy mondata. Amikor itt ült ebben a nyíregyházi templomban, s nézte az oltárt és az oltáron lévő gyertyákat, akkor azt imádkozta: „*de szeretnék olyan lenni, mint ezek a gyertyák! Szent helyen vannak, tiszták, fehérek. Belehalni, elfogyni a másokért való világításban*”. Az Istennek való engedelmesség és az emberek iránt érzett mentő szeretet hajtotta, mert az a fajta isteni szeretet lángolt benne és nem akarta, hogy emberek elvesszenek, hanem égett azért, hogy emberekkel megismertesse Jézus Krisztust. Az Istentől kapott szeretet hajtotta őt, hogy emberek felé szolgáljon, mert szerette őket és nem akarta, hogy egy is elvesszen! Tudjátok, a szeretetről hatalmas könyvirodalmakat lehet találni, könyvek ezrei, tízezrei foglalkoznak a szeretetettel, de ha mindezt nem váltom „apró-

pénzre”, s egyébként nem tudom szeretni a másik embert, akkor mihaszna volt annak, hogy bújtam a könyveket, s hatalmas ismeretet szereztem a szeretet fogalmáról, amikor fogalmas sincs arról, mit jelent szeretni a másikat tettekben és a gyakorlatban. Az isteni szeretet áldozatot hozott, mert a szeretet áldozattal jár! Mert az az ember, aki mindent tud a szeretettől, de egyébként egy tapintatlan tuskó, az becsapja önmagát és áltatja saját magát. Aki azt hiszi, hogy hallgatja az Igét, mindent tud az Isten országáról, de nem engedelmeskedik Istennek, nem követi Őt és nem szereti a felebarátját, akkor mit ér az Ő igehallgatása, akkor becsapja saját magát. Ezért hozza Jakab a tükör példáját elénk: „**a tükörben nézi meg az arcát.** ²⁴**Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt.**” Tudjátok, a hit mércéje a szeretet. Minél mélyebb a hitem, annál mélyebb a szeretet bennem. Az Istenbe vetett hit a szeretetben mutatkozik meg. Mivel hiszek Istenben, ezért szeretem Őt, mivel szeretem Őt, ezért szeretem a másik embert is. Ezért írja Pál apostol olyan szépen a korintusi levélben: „¹**Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná let-**

tem, mint a zengő érc vagy pengőcimbalom. ²**És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgylíogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.** ³**És ha szétoztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.** ⁴**A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.** ⁵**Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.** ⁶**Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.** ⁷**Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltúr.** ⁸**A szeretet soha el nem múlik.**” I Kor 13,1-8. Szeretet nélkül nincs hit. Mit ér az én hitem, ha nincsen bennem szeretet? Mert ott, ahol van hit, van szeretet is, ahol nincs szeretet, ott nincs hit. Erről beszél Jakab ebben a részben, ezért a hit mindig a gyakorlatban mutatkozik meg. Ha én hiszek Istenben, akkor ennek van megnyilvánulási formája. Példaként hoz föl egy nagyon komoly és nyilvánvaló dolgot: „²⁶**Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg**

a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. [...] Tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” A szavunk egy nagyon jó mérce a szeretetre. Ahogy a hit mércéje a szeretet, úgy a szeretet mércéje például az életünk és a szavunk. Mit mondunk a másokról, hogyan vélekedünk a másokról, mit terjesztünk róla, milyen indulattal vagyunk a másik ember iránt. Milyen jó lenne, ha meg tudnánk zabolázni, fékezni a nyelvünket, s a szeretet lenne a szavunk mozgatórugója. S milyen jó lenne, e képen a szeretetünk mozgatórugója pedig a hitünk lenne. A Krisztusba vetett hitünk. Nézzétek meg Krisztust. Ha a szeretetre szeretnétek példát keresni, ne keressetek senki másban, egyedül Krisztusban. Krisztus hogy tudott szeretni egy vámszedő Zákeus, akit mindenki megvetett, hogy tudott szeretni egy házasságtörésen rajtakapott parázna asszonyt, akinek azt mondta: **„Asszony, szólj hozzá [Jézus], hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?”** ¹¹**„Senki, Uram!” – felelte. Mire Jézus így szólt: „Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!”** Jn 8,10-11. Micsoda szeretet és irgalom volt a szavaiban. Vagy mekkora szeretetet tanúsított Júdás felé is, akiről tudta,

hogy el fogja árulni Őt. S a szeretetnek egyik legteljesebb megjelenése a kereszten történt, amikor azt mondta: **„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.”** Lk 23,34. Nem szitkozódott, káromkodott a kereszten, nem volt benne indulat, hanem még a legnagyobb szenvedések közepette is szeretet és irgalom volt benne a másik ember iránt. Ez a szeretet! Ahogy János írja: **„¹⁰Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.”** I Jn 4,10. Legyen a hitünk a Krisztusba vetett hit és legyen szeretetünk mércéje a Krisztusi szeretetünk! Mert a krisztusi hit – ahogy fogalmaz Jakab – azt jelenti: megőrzi az ember önmagát a világtól. Ne szeressétek a világot, mert a világ nem szerette soha Krisztust! **„¹⁵Ne szeressétek a világot, sem azt, ami e világban van. Aki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.”** I Jn 2,15. A „világ” alatt nem azt érti, nem arról van szó, hogy a benne lévő embereket, a természetet, a környezetünket, hanem arról van szó, hogy azt ne szeressétek, sőt határolódjatok el mindattól, amit ebben a világban tapasztaltok: a kívánságtól, a kérkedéstől, amit – ha

szétnéztek – láttok. János ezt írja a világról: „¹⁰**A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt:** ¹¹**saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt.** ¹²**Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében,**” Jn 1,10-12. Azok, akik Krisztusban hisznek, vagy ebbe az irányba mennek, vagy abba. Vagy ezen az oldalon vannak, vagy azon. Vagy ezt szeretik, vagy azt. Vagy ennek szolgálnak, vagy annak. Ennek a hitnek lesz a mércéje az életük és az, amit mondanak, és ahogyan mondják. Ezért a Krisztusba vetett hit az nem elmélet, hanem gyakorlat! Ne elméletbe higgyetek Krisztusban és ne elméletben kövessétek Őt, hanem járjatok engedelmisségben és szeressétek Őt! Mert aki szereteti Krisztust, szeretni fogja a másikat is. Ezért beszél Jézus a két legfontosabb parancsolatról: „**Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből.** ³¹**A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.**” Mk 12,30-31, illetve „⁶**És ez a szeretet, hogy járjunk az ő parancsolatai szerint.**” II Jn 1,6. Az ember iránt érzett szeretet alapja a Krisztusba vetett hit és a

Krisztus iránt tanúsított szeretet. Ha ez nincs meg, nem lesz a másik sem. Ezért jegyezzétek meg drága testvérek, ami János apostol írt: ¹⁶**Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életet adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért.** ¹⁸**Gyermeeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.**”, mert ez lesz a Krisztusba vetett hitnek a mércéje! Ha hallgatjátok az Igét, akkor tartsátok is meg, mert az lesz igazán boldog, aki hallgatja és meg is tartja!

Ámen!